

Reseberättelse 10th WFNMB Kapstaden Sydafrika September 2010

World Federation of Nuclear Medicine and Biology träffades för tionde gången i Sydafrikas "Mother Town" Kapstaden. Temat för konferensen var Benchmarking Quality med ett brett utbud av parallella sessioner. Områden med flest sessioner var Oncology och CME (Continous Medical Education) med sexton sessioner under fem dagar. Andra sessioner med ett stort utbud av presentationer var Cardiovascular, Radiopharmacy och Physics. Kongressen härbärgerade även det andra internationella mötet om Radiopharmaceutical Therapy ISRT-2010 med den tilltalande förkortningen WARMTH (World Association of Radiopharmaceutical Molecular Therapy).

Den svenska delegationen på WFNMB i Sydafrika 2010

Antalet delegater var tyvärr färre än vid de föregående kongresserna i Santiago och Seoul, men vi som hade det stora nöjet att ta oss till Sydafrika blev inte besvikna varken på kongressen eller Kapstaden. Vi var en ganska stor svensk delegation med 27 representanter från Lund, Göteborg, Linköping, Jönköping och Uppsala inklusive medföljande som presenterade ett tiotal föredrag och postrar. Från Linköping var vi tre personer med två postrar och ett föredrag och representerade båda sjukhusfysiker vid nukleärmedicinsk- och röntgenverksamhet och en PET/CT-ansvarig radiolog. Vid den avslutande Highlight sammanfattningen av John Buscombe från Royal Free Hospital i London uppmärksammades bidrag från Sverige som Eva Forsell-Aronssons arbete om olika radiobiologiska effekter i musköldkörtelceller vid ^{131}I och ^{214}At och Sven-Åke Starks optimeringsarbete av $^{99}\text{Tc}^m$ vid helkroppsscanning baserat individanpassad dosering. Man uppmärksammade vidare det förhållandevis stora antalet inskickade bidrag från Iran och Kina, men tyvärr kunde inte så många personligen infinna sig så de kollegor som lyckades ta sig till Afrikas sydspets fick det hektiskt.

På temat kvalitet höll Lorraine Fig två bra föredrag om hur man utför QA programs i USA och behovet av ackreditering av laboratorier. Jan Pruim pratade även om GCP (Good Clinical Practice) inom nuklearmedicin. Dessa gav både inspiration och idéer till fortsatt kvalitetsarbete i Sverige inom Equalis. NIST (National Institut of Standards and Tecnology) i representation av Brian Zimmerman höll föredrag om faktorer som påverkar mätning i doskalibratorer och spårbarhet vid mätningar av aktivitet inom Nuklearmedicin. Grundläggande saker för vår verksamhet men ofta förbisedda. Alltid

skönt att höra att man är med på banan. Inom detta Tema höll även Michael Sandborg sitt föredrag om "Efficient quality assurance in radiology and nuclear medicine".

Flera sessioner uppmärksammade PET/CT inverkan på stadieindelning på tumörer och därför i upp mot en tredjedel av fallen även direkt behandlingen. Man diskuterar även hur ofta man med PET/CT ska följa upp speciellt unga patienter som är färdigbehandlade. John Buscombe talade sig varm för radionuklidterapi och påvisade bättre överlevnad än konventionell behandling. Vad som blir mer och mer aktuellt och tillgängligt är användandet av spårämnen som kan märkas till Ga-68.

Spännande föreläsningar på sista dagen var Alan Perkins föredrag om förflutna förgiftningshändelser med radioaktiva substanser (bl.a. Alexandr Litvinenko) och hur terrorister kan tänkas agera. Ett annat kul föredrag av Irene Virgolini och Remigius Eftekhari var musikens påverkan på psyket vid behandling av radionuklid terapi. Inte förvånande att den var positiv men kul att det även finns vetenskapliga mätningar på detta. I stort gav kongressen mer känslan av igenkännande och bekräftelse på hur vi arbetar idag eller har idéer om hur man skall arbeta än några stora nyheter. Besvikelse var den totala avsaknaden av ny utrustning på företagsutställningen.

Kongressen gjorde paus en halvdag mitt i veckan så att delegaterna skulle få möjlighet att se något annat än kongresshallen, utställning och hotellet och vi erbjöds att besöka de s.k. kåkstäderna i Kapstaden. Vår guide lyckades förmedla en mycket positiv utveckling där han prognostiserade att inom 10-15 år skulle de plåtskjul som många idag tvingas bo i skulle byggas bort. Vi fick själva se kraften i förvandlingen av kåkstäderna från plåtskjul till riktiga småhus som sker från centrum av kåkstäderna och ut mot periferin. Man kan heller inte besöka Kapstaden utan att imponeras av styrkan och kraften av den förlåtande hållning mot den tidigare vita apartheidregimen som Nelson Mandela förespråkade och som fortfarande till viss del återspeglas i den nuvarande regeringen. Det är speciellt att t.ex. besöka Robben Island och guidas av f.d. politiska fångar och höra deras berättelser och t.ex. Dumbpassen som alla färgade och svarta tvingades bära och om segregeringen som genomgick hela samhället in på 1990-talet. De var uppriktigt glada och stolta att nästan 20 år senare kunna berätta om sina levnadsöden och visa tacksamhet mot de länder som på 70- och 80-talet bojkottade Sydafrika och som till del medförde att apartheidregimen till sist gick under.

Kapstaden och Robben Island från Taffelberget

The Cape Point där Indiska Oceanen och Atlanten möts

Michael Sandborg och Agnetha Gustafsson, Radiofysikavdelningen i Östergötland